

е билъ такъвъ трудъ, само за толкозъ късо врѣме. . .“

Прѣзъ всичкото врѣме на прѣбаванието си въ училището, Тодоровъ билъ единъ изъ мѣжду първитѣ ученици, по всичкитѣ отрасли на военното образование, за което и билъ повишенъ, отъ първо младши, а послѣ — старши португѣй-юнкеръ. На послѣдний экзамень, Тодоровъ е билъ единъ отъ отличнитѣ ученици, свършивши по първий разрѣдъ, за което го и назначили на служба, като единъ видъ награда и прѣимжщество, въ пионерната дружина.

На 30-й Августъ 1885 год. тъкмо 37 дена до съединението и 76 — до смъртъта му, Тодоровъ билъ произведенъ въ чинъ *подпоручикъ*. Едва сварилъ да облече офицерскитѣ си дрѣхи и да се яви въ частъта си, ето че се наченали извѣстнитѣ събития за съединението. По случай на това, пионерната дружина е била прѣсната да укрѣпява разни пунктове. На Тодорова се паднало да замине за гр. Видинъ, противъ когото, сърбетѣ почнали да струпватъ войскитѣ си, обаче, недостатъка отъ офицери билъ причина, да бѣде назначенъ да командува 2-ра рота отъ запасната дружина на Бдинский полкъ, съ която незабавно билъ испратенъ на границата, при с. Брѣгово.

Славни сж били дѣйствиата на подпоручика Тодорова, прѣзъ всичката му къса дѣятелность на бойното поле. Никждѣ той, не е